

Røkka ella stökka

NÚ má røkka ella stökka! Samgongan kann ikki í tað óendaliga halda almenningi, vinnulívi og útheimi í tí óvissu, ið stendur av politisku kreppuni. Tveir flokkar, ið leggja so langt frá hvørjum øðrum sum yvirhøvur hugsast kann, finna eftir valið saman í samgongu. Hetta verður gjørt, tí flokksleiðslurnar báðar eru sannfærðar um, at júst ein tilílik samgonga er frægasta amboðið til tess at vinna á búskaparligu trupulleikunum. Hvat vanligi flokksstuðulin heldur um hesa sjáldsomu samanrenning er ilt at gita um, men landsfundur javnaðarflokksins bendi á, at í hvussu so er virkni parturin av veljarum javnaðarflokksins tekur undir við hesi roynd at endurnýggja politiska lívið í Føroyum.

TAÐ varð sagt, tá hendan samgongan varð skipað, at ein fortreyt in fyri at ein so óvanlig og so hættislig roynd skal eydnast er, at flokkarnir leggja ideologisk merkismál til viks í fyra ár og savna alla orku sína um at loysa teir mest áleikandi búskaparligu spurningarnar. Hetta kravur so aftur, at flokkarnir eru samdir um, hvørjir teir mest álvarsomu og mest átrokandi trupulleikarnir eru. Hvat vandamálið skal hava hægstu raðfesting? Arbeidsloysið, hallið á figgjárlógini,

gjaldfæri landskassans ella rávørutrotið? Ella: hvussu stóran almennan sektor hava vit ráð til at hava í hesum lítla landi? Hvørjar tænarar skulu vit frá nú av og nakað langt inn í næstu öld veita vinnulívi og borgarum? Skulu vit privatísera tað sindrið av almennum virksemi, her er, ella skulu vit lata tað blóma?

HESIR eru í roynd og veru teir grundleggjandi spurningarnir, sum báðir samgonguflokkar baksast við og hvat eru hesa annað enn ideologiskir spurningar? Hvussu kunnu fólkafloksmenn annað enn royna at skerja tann almenna sektorin, tá teir allar sínar dagar hava verið í móti einum stórum almennum sektori? Hvussu kann javnaðarflokkurin ganga við til at avmontera tann almenna sektorin, tá flokkurin allar sínar dagar hevur gingið heitt inn fyri einum stórum almennum sektori? Fólkaflokkurin er í móti, at landskassin fær ov stóran inntøkur, javnaðarflokkurin hevur altið hildið tað vera hina fremstu fortreyt fyri at hetta samfelag skal kunna mennast og blóma, at landskassin hevði eitt so gott inntøkugrundarlag sum møgulegt og soleiðis kundi verið hildið fram við at nevna øll tey øki, har hesir báðir flokkar eru so langt frá hvørjum øðrum sum dagur og nátt.

TANN stóri spurningurin er, um so ymisk sjónarmið kunnu sameinast

og hvørt so ólíkir flokkar yvirhøvur kunnu loysa okkara búskaparligu trupulleikar? Ivin veksur manna millum fyri hvønn dag, ið gongur og ábyrgdin liggur tung á teimum, ið eftir valið sóu hesa samgongu sum einasta møguleika og sum síðan hava tvihildið um hesa samgongu sum einasta møguleika. Hetta merkir so aftur, at ábyrgdin liggur á leiðslunum í báðum flokkum. Hesar leiðslur hava í roynd og veru bert tveir kostir í at velja: at koma til sættis ella at fara til veljaran.

HESIR valkostir eru ikki mjúkir. Ein politisk loysn má uttan ideologiskar yvirtónar greiða teir mest átrokandi trupulleikarnar. Hetta merkir, at gjaldfæri landskassans má verða fingið í rættlag, samstundis sum gjørdar verða nakrar sparingar á verandi figgjárlóg, ið ikki samstundis leiða til hópuþsagnir. Ein tilílik loysn eigur eisini at fevna um tiltøk, ið kunnu stímbra búskaparliga og vinnuliga virksemið umframt heilt ítekiligt tiltøk móti ungdomsarbeidsloysinum her og nú. Slíkar loysnir eru bert til teir mest átrokandi trupulleikarnar. Her umframt er tørvur á einum langttrøkkandi búskaparpolitikki, sum verður miðaður í móti teimum grundleggjandi trupulleikunum innan fiskivinnu, vinnulív sum heild, gjaldfærisveiting og bygnaðin í almenna sektorinum. Er henda samgonga ikki før fyri at loysa teir mest áleikandi trupulleik-

arnar, enn minni verður hon før fyri at tilevna ein langttrøkkandi búskaparpolitikk, ið kann loysa teir trupulleikar, ið fara at stinga seg upp alla tíðina, um ikki ein tilílik langttrøkkandi búskaparpolitikkur verður skaptur.

ANNAR valkosturin er nýval. Øll munnu vera samd um, at eitt val nú uttan mun til úrslitið annars hevði verið vanlukka fyri landið. Alt politiskt lív hevði framvegis verið lammt í mánaðir og seinasti dropin av trúvirði politikaranna úti sum heima hevði verið fokin. Tað er tí best fyri allar partar, at ein semja verður funnin sum skjótast, so beint verður fyri tí óvissu, ið nú ræður. Tað er stór ábyrgd at átaka sær, at spreingja hesa samgongu og hetta eigur fólkaflokkurin at leggja sær í geyma. Nú má røkka ella stökka og ein avgerð má og skal verða tikið áður enn næsta vika byrjar. Javnaðarflokkurin hevur toygst seg so langt sum hann kann og javnaðarflokkurin hevur ikki nýtt stóðuna til at markera ideologisk merkismál, sjálvt um mong javnaðarfólk kanska ynsktu tað øðrvísi. Fólkaflokkurin eigur at gera tað sama og uppskot okkara er, at hann nýtir vikuskiftið til at ganga í seg sjálvan og í staðin fyri at veittra við ideologiskum signalflokkum at leggja hesi fløgg í mólposan soleingi, hann er í samgongu við javnaðarflokkinn.

jd

»Fylkingin móti EF«

Skipar fyri upplýsingarfundum kring landið

Fyrsti fundurin verður á Tvøroyri í dag

Dagliga frættist um nýggj tiltøk frá EF, at skunda undir og styrkja gongdina fram í móti EF-samveldinum. Einum samveldi, sum á øllum livsins økjum skal verða yvir tingunum í einstøku londunum. Sum skal stýra búskapar-, figgjar- og pengapolitikkinum. Sum skal stýra ráennis- og umhvørvispolitikkinum. Sum skal stýra mentanar- og útbúgvingarpolitikkinum. Sum skal stýra uttanríkis- og hernaðarpolitikkinum. Og sum skal stýra almannapolitikkinum osfr.

Øll tiltøkini miða í móti at miðsavna avgerðirnar,

at miðsavna stýringina — at styrkja sjálvan EF-myndugleikan. Felags fyri uppskotini og tiltøkini er sostatt eisini, at ávirkanin hjá stóru limalondunum skal gerast størri, meðan ávirkanin hjá smærru limalondunum hinvegin skal skerjast. Stóru limalondini skulu hava fleiri umboð í ráðum og stovnum, meðan smærru limalondini skulu varðveita verandi umboðan.

Men henda gongd ger so aftur tað, at andsagnirnar í EF vaksa og mótsæðan móti EF í londum, sum ikki eru limir veksur. Eins og andsæðan móti sam-

veldisgongdini í fleiri limalondum veksur.

Kanska serliga í Norðurlondum gerst EF- og samveldisandstøðan støðugt sterkari. Í Noregi er alsamt meiriluti móti limaskapi, og í Svøríki og Finnlandi veksur talið av fólki, ið siga nei fyri limaskapi. Støðan í Danmark, nú beint uppundir fólkatakvøðuna 2. juni, er sera spent, og ilt er at siga, hvussu úrslitið verður.

Í hesi støðu hava í Føroyum verið røddir frammi, sum hava talað fyri, at Føroyar skulu fara upp í EF. Einasta grundgevingin hevur verið, at vit so

sleppa undan at gjalda toll av teimum vörum, vit útflyta til EF. Sostatt hava forsprákararnir fyri limaskapi einans stóði í einum ógvuliga ivasomum og sera litlum tollfyrirmini.

Hinvegin visir Fylkingin móti EF á, at um Føroyar fara við í EF, lata vit frá okkum allar møguleikar fyri meðávirkan á, hvussu gongdin í okkara samfelag skal vera. Lata vit frá okkum rættin til sjálvi at avgera, hvussu tilfeingi okkara skal gagnnýttast. Leggja vit land og rikidømi opið fyri útlendskari eyðræning. Og

lata vit frá okkum rættin til fólkaraðiliga menning av samfelag okkara.

Fylkingin móti EF visir á, at ongi viðurskipti, sum í 1972 gjørdur, at vit søgdu nei fyri EF, eru broytt. At teir somu og verri vansar framvegis eru, meðan ongir nýggjir fyrirminur eru. Teir trupulleikar, vit í dag berjast við, verða ikki loystir við at fara upp í EF — tvørturímóti fara vit at fáa fleiri og verri trupulleikar.

Tí er neyðugt at luta á arbeidinum móti EF-undirleggjng. At luta á orðaskiftinum og verða við at upplýsa um veruligu avleiðingarnar fyri land okkara av gongdini í EF.

Á fundinum á Tvøroyri í dag, sum verður kl. 15 í HF-hølinum í nýggja skúlanum, verður høvi at kjakast um gongdina í EF og um støðu okkara, eins og tað verður høvi at tosa um virksemi hjá EF-andstøðuni í Føroyum og at gerast limir í Fylkingini móti EF.

Tey, sum ikki hava høvi at luttaka í teimum fundum, Fylkingin skipar fyri, men tú vilja vera limir — limagjaldið er 100 kr. árliga — kunnu venda sær til okkara.

Skrivið til: Fylkingin móti EF, v/ Jákup Thomsen, Berjabrekka 67, 100 Tórshavn.

Bergmenn

eru altið til reiðar at spæla til veitslur og annað.

Tlf. 13961